

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Η ΊΕΡΑ ΓΡΑΦΗ*

Ἡ δύναμις τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς εἶναι ἐν τῶν θαυμάτων τῆς ἱστορίας καὶ τῆς φιλοσοφίας, τὸ ὅποιον οἱ πεπαιδευμένοι καὶ ἐπιστήμονες ὑποχρεοῦνται νὰ μελετήσωσι καὶ ἐξηγήσωσιν. Οὐδὲν βιβλίον ἐνέπνευσε πλείοτερον τούτου φόβου—ἀλλὰ μόνον οἱ τύραννοι καὶ οἱ μισοῦντες τὸ ἀνθρώπινον γένος τὸ ἐφοβήθησαν. Οὐδὲν βιβλίον ἐμισήθη τοσοῦτον ὡς ἡ Γραφή—ἀλλ' ἐμισήθη μόνον παρὰ τῶν ἀγαπώντων τὴν σκοτίαν καὶ τῶν κακοποιῶν. Ἀφ' ἑτέρου ὁμως οὐδὲν βιβλίον ἐξῆψε τοσαύτην ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν καὶ ἐνθουσιασμόν. Ἔχομεν ἑταιρίας πρὸς προπαρρασκευὴν ἐπιθεωρημένων προτύπων ἐκδόσεων τοῦ Σάκσπηρ περικλειούσας τὸ ἄνθος τῆς φιλολογίας. Τίς ἑταιρία ὁμως ἐφαντάσθη ποτὲ νὰ διαδώσῃ τὸν Σάκσπηρ ἐπὶ τῆς οἰκουμένης; νὰ τὸν μεταφράσῃ ἐν πάσῃ γλώσσῃ καὶ νὰ τὸν ἀποστείλῃ ἐπὶ τῶν πτερύγων τῶν ἀνέμων ἐπὶ πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς;

Ἡ Γραφή κινεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ πράξωσι τοῦτο, διατι δέ; Δὲν θέτομεν τὸ βιβλίον τοῦτο ἐπὶ λάρακος πρὸς λατρείαν. Δὲν τὸ κλείομεν ἐν κιβωτίῳ ἢ ἐν μουσεῖῳ καὶ δὲν τὸ καλύπτομεν μὲ ὑελίνας θήκας. Δὲν ζητοῦμεν νὰ τὸ βιάσωμεν ἐπὶ οὐδενὸς ἀνθρώπου. Τὸ δίδομεν ἐπὶ τῶν πτερύγων τῶν ἀνέμων, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἦναι ἐλεύθερον λαμβάνον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ἐπιτελῶν τὸ ἔργον του. Τὸ βιβλίον τοῦτο ζῆ ἡρεμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ἔ-

χον τὸ κράτος ἐπι πάσης περιόδου τῆς κοινωνίας, οὐδέποτε δὲ γηράσκει, καὶ οὐδέποτε ἀπαρχαίουται. Ἡ ἀρχαιότης ἐτάχθη κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Ἀσυρία μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ ἀληθείας. Μύθοι ἑτέρων θρησκειῶν προεβλήθησαν ὅπως τὸ καταρρίψωσιν, ἀλλ' ἀπεδείχθησαν λεπτὸν ὑφασμα, δι' οὗ, κατ' ἀντίθεσιν ἢ διαυγῆς αὐτοῦ καθαρότης καὶ ἀγνία φαίνεται λαμπρότερα. Αἱ διάφοροι φυσικαὶ ἐπιστήμαι προσήχθησαν πρὸς ἀναίρεσιν αὐτοῦ· ἡ ἀστρονομία, ἡ γεωλογία, ἡ ἀνθρωπολογία, καὶ λοιπαί· ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐφάνη ὅτι ἐρίζουσι μόνον πρὸς ἀσθενῆ τινα ἀνθρώπινον ἐρμηνείαν, πρὸς ἰδίωμα τι ἑβραϊκόν. Διατί; Διότι ἐν αὐτῷ εἰς μόνος κύκλος σκέψεως ὑπάρχει, τὸν ὅποιον δὲν εὐρίσκομεν ἀλλοχοῦ, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, ἤθελεν ἀποθάνει. Ἄμα ἡ δημιουργία, ἡ θεία πρόνοια, ἡ ἠθικὴ, ἡ ἐξαγορά, ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ὀμιλίας, τί ἀπομένει τότε διὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου; Διατί δέ; διότι ὁ κύκλος οὗτος τῆς ἀληθείας συνδεῖ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν—διότι αὐταὶ εἰσὶν ἡ ἔκφρασις τοῦ βιβλίου τούτου εἰς τὰς λεπτοτέρας τῆς ψυχῆς συναισθήσεις, λαλοῦντος διὰ κύρους οὐδέποτε φθίνοντος.

Η ΔΙΑ ΠΤΕΡῶΝ ΚΟΣΜΗΣΙΣ.

Ἐὰν αἱ ἄβραι κυρίαὶ ἐγίνωσκον ὅτι τὰ πτερὰ δι' ὧν κοσμοῦνται εἰσὶν ἀφορμὴ βασάνων εἰς μυριάδας ὄντων, βεβαίως ἤθελον ἀπορρίψαι τοιοῦτον κόσμον. Ὑπάρχει τῶντι ἡ ἰδέα, ὅτι τὰ εἰς χρῆσιν πρὸς κόσμησιν πτηνὰ φονεύονται ἅμα συλλαμβάνονται;

* Ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Dr. J. P. Thompson, γενομένης ἐνώπιον τῆς ἐν Λονδίῳ Βιβλικῆς Ἑταιρίας.

ἀπάτη, λάβε οἶκτον ὑπὲρ ἐμοῦ, ἥτις ὑπὸ μυρίων ἐχθρῶν διωκομένη, καταφεύγω ὑπὸ τὴν προστασίαν σου.»

«Στρέψον, ὦ θύγατερ, περὶ σὲ τὸ βλέμμα», ἀπήντησεν ἡ Ἀθηνᾶ, αἰδὲ τὰ νέφη τοῦ ὕλισμοῦ καὶ τῆς ἀπιστίας καλύπτοντα τὴν πεπλανημένην γῆν, ἰδὲ τοὺς γαύρους διπλωμάτας κρατοῦντας εἰς τὰς βεβήλους αὐτῶν χεῖρας τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν· οἱ λαοὶ καταπατούμενοι βοῶσι πανταχοῦ δικαιοσύνην· ἡ ἀρετὴ αἰσχυνομένη φεύγει μακρὰν τῆς κοινωνίας καὶ ἡ Θέμις μετὰ βδελυγμοῦ ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον· ἡ καταγίγῃ λυσσώδης μαίνεται περὶ σὲ καὶ μετ' ὀλίγον θέλει σὲ ρίψει θύμα εἰς χεῖρας καταχθονίου ἐχθροῦ! Ἐκεῖ, ὅπου δύσσηχος γλώσσα καταπνίγει τὸ μέλος τῆς ἑναρμονίου γλώσσης τῶν Μουσῶν, ἐκεῖ, ὅπου ἀφανῆ τέκνα τοῦ σκότους καὶ τοῦ δόλου προσπαθοῦσι χαμερπῶς νὰ υἰοθετηθῶσιν ὑπὸ μητρὸς ἀνοσίου, ἐκεῖ ὁ ὄφις τῆς ραδιουργίας εἰσχωρεῖ μεταξὺ τῶν εἰρηνικῶν λαῶν σου, ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ ψεύδους φρουρούμενος ἐνεδρεῦει ὁ ἀπληστος ἐχθρὸς σου, ἐχθρὸς ἀπατεῶν, ὅστις καὶ αὐτὰ τὰ ἱερά, ὡς πρόσχημα τῶν καταχθονίων αὐτοῦ σκοπῶν προτείνει, μετ' ἀγρίας χαρᾶς σοὶ προστομάζει τὸν ὄλεθρον. ὦ, τλήμων Πατρίς, ἠδύνασό ποτε νὰ ὑποστῆς δοκιμασίαν σκληροτέραν; Ἰδὲ μεθ' ὁποίας ὑποκρισίας καπηλεύεται πᾶν ὅ,τι καὶ ὁ χρόνος καὶ ἡ βαρβαρότης ἐσεβάσθησαν, ὡς ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον. Προχωρεῖ ἀφοφῆται κατὰ σοῦ ἀδιαλείπτως καὶ μετ' ὀλίγον θέλει ἐπιπέσει μανιώδης, ὡς ὁ χεῖμαρρος, ὅστις κλονίζει καὶ παρασύρει μετ' αὐτοῦ πᾶν τὸ προστωχόν, μετ' ὀλίγον θέλει κατακλύσει τοὺς βωμοὺς καὶ τὰ πατρώα λείψανα καὶ τὰ βορβορώδη αὐτοῦ κύματα ἀπαισίως κατακυλιόμενα θέλουσι μολύνει τὰς ἐνδόξους θαλάσσας σου. Ἀλλ' ὄχι· δὲν δύναται νὰ καταβάλλῃ τὸν Ἑλληνισμόν ἢ μιὰρὰ τοῦ βαρβάρου χεῖρ,

ἰδὲ ἀπὸ τοῦ ἀπειλητικοῦ σκότους τοῦ βορρᾶ, ὅποια καρδίαι ἀγωνιώσαι, πρὸς σέ, ὡς πρὸς τὸν παρήγορον ἥλιον τῆς ἐλπίδος μετὰ πόθου ἀτενίζουσιν, ὦ κόρη ἀθανάτου μητρὸς, ὦ σὺ ἡ τὴν δᾶδα τοῦ πολιτισμοῦ, ὡς πατρῶον κληροδότημα, κρατοῦσα ἐγέρθητι καὶ πάλιν ἀπόσεισον τὴν μικροψυχίαν ἢ σάλπιγγ' τοῦ κινδύνου ἀντηγεῖ περὶ σέ». [Ἔπεται συνέχεις]

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΑΡΧΙΝΑΥΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ.

Ὁ μέγας δούξ Κωνσταντῖνος γεννηθεὶς τῷ 1827 ἔχει ἡλικίαν 50 ἐτῶν. Εἶναι εἰς τῶν νοημονεστέρων καὶ μάλλον εὐπαιδευτῶν ἡγεμόνων. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος, ἔδωκεν αὐτὸν νέον ἔτι ὄντα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ πλοίαρχου Sülke ἀρίστου ναυτικοῦ. Ὁ μέγας δούξ ἐπεδείξατο μεγάλην δεκτικότητα εἰς τὴν ναυτικὴν ἐπιστήμην, καὶ διαφόρους ἄλλας γνώσεις προσκτησάμενος, ἃ πολλὴν γλωσσομάθειαν. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τὸ ναυτικὸν τῆς Ῥωσσίας ἔκαμεν ταχείας προόδους τελευταῖον. Πολὺ συνετέλεσε εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλων ἐν Ῥωσσίᾳ βοηθῆσας πολὺ αὐτοκράτορα εἰς τὰς ἐπὶ τούτου ἐνεργείας του. Ἐνυμφεῦθη τὴν θυγατέρα τοῦ δούκῃ τοῦ Σάξ Ἀλτεμβούργου τῷ 1848, κληθεῖσα μετὰ τὸν γάμον Ἀ-

«Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζεται» [Γαλ. 5', 2].

λεξάνδρην Ἰωσηφώβναν.

Η ΡΟΖΑ
Ἡ ΤΑ ΔΥΟ ΦΡΟΥΡΙΑ
[Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 20.]
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἡ κυρία τῆς Ῥόζας καὶ τὰ τέκνα τῆς ἀναχωροῦσιν

ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ μίαν ἡμέραν.— Ἡ Ἀγῆ φέρει πολλὰ πράγματα πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ Ἰηπότου Ἐλβίετου.

Καθ' ὄλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἡ Ῥόζα ἐσκέπτετο

στρόματός της χωρὶς νὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τὸν πατέρα της ὅτι αὐτὴ ἐστερήθη τούτου.

Ἡ σύζυγος τοῦ θυραροῦ εἶχεν ὅ,τι αὐτὴ ὠνόμαζε γενικὸν καὶ πλήρη καθαρισμόν τῆς οἰκίας· ὅθεν πολλὰ παραγγελίας ἔδωκεν εἰς τὴν νεαρὰν ὑπηρετρίαν,

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ [Ἀρχιναύαρχος τοῦ Ῥωσικοῦ στόλου].

τίνι τρόπῳ ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναύπαισιν τοῦ πατρὸς της, ἀλλ' ἦτο τόσο ἐπισηκολημένη, ὥστε δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ εἰ μὴ ὅτε ἐκόμισε πρὸς αὐτὸν τὸ γεῦμά του· τότε δὲ ἔφερε μέρος τοῦ γεύματός της καὶ μικρὸν προσκεφάλαιον τοῦ

ἥτις τοσάκις νοερῶς ἐπεσκέπτετο τὸν πατέρα της, ὥστε πολλάκις λησμονοῦσα τὰς παραγγελίας, ἔστατο καὶ ἐσκέπτετο, ποῖα ἐργασία τῆς ἔβαινε ἀτελείωτος. Ἄν καὶ περὶ αὐτῶν μετὰ προσοχῆς ἐφρόντιζε, τινὲς τῶν παραγγελιῶν ὅμως ἀφῆθσαν, διὸ ἡ δέξις αὐτῆς

κυρία της αυστηρώς την επέπληξε. Τέλος η πτωχή κόρη δακρυφόουσα είπε, «τῷ ὄντι σήμεραν ὑπῆρξα πολὺ ἐπιλήθμων· παρακαλῶ, κυρία, συγχώρησόν μοι καὶ ὑπόχομαι ὅτι θὰ προσπαθῶ νὰ ἐκπληρῶ κάλλιον τὸ καθήκόν μου.» «Ναί, συγχώρησε αὐτήν, μητέρα,» εἶπεν ἐν τῶν παιδίων, «διότι αὐτὴ εἶναι πάντοτε ἀγαθὴ πρὸς ἡμᾶς. Τὴν ἀγαπῶμεν θερμῶς· εἶναι ἡ καλλίστη ὑπέρτρια πασῶν, ὅσας εἶχομεν ἕως τώρα καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποφέρωμεν ὅταν βλέπωμεν αὐτὴν κλαίουσαν.» Ἐπειτα δὲ ἀμφοτέρω τὰ παιδιά ἐνηγκαλίσθησαν καὶ ἐφίλουσαν αὐτήν· ἡ δὲ μητέρα τῶν εἶπε μετὰ γλυκὺν τρόπον, «καλὰ, καλὰ, ὡς μὴ κάμνωμεν πλέον λόγον περὶ πράγματος παρελθόντος· ἀναγνωρίζω δὲ τώρα ὅτι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνέθεσα εἰς σὲ ἦτο βρῦ, ἐνῶ μάλιστα εἶχες καὶ τὴν φροντίδα τῶν φυλακισμένων, ἦτις πρέπει νὰ ἦτο πολὺ δυσάρεστος εἰς σὲ· ἐγὼ δὲ πάντοτε ἀπεστρεφόμεν τὸ ἔργον τοῦτο. Τὰ πάντα θέλουσι ταχέως καθαρῶς καὶ θὰ δυνήθῃς αὐρίων· ἀναπαυθῆς ἐπὶ πολλὰς ὥρας, διότι τὰ παιδιά καὶ ἐγὼ θὰ ὑπάγωμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τινὰς φίλους ἡμῶν κατοικοῦντας μίλια τινα ἐντεῦθεν. Ὅθεν θ' ἀναχωρήσωμεν λίαν πρῶτ' καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν τὴν ἐσπέραν».

Ἡ εἰδησις αὕτη ἦτο λίαν χαροποιὰ πρὸς τὴν Ῥόζαν! Μετὰ μεσημβρίαν ἡ Ἄγνη εἶχε φέρεσι ὀλίγους μύκητας καὶ ὀπωρικά τινα, τὰ ὁποῖα ἡ Ῥόζα διένειμε πρὸς τὰ παιδιά παραμερίσασα μέρος αὐτῶν διὰ τὸν πατέρα της. Ἡ δὲ σύζυγος τοῦ θυρωροῦ ἐφέρθη λίαν φιλοφρόνως πρὸς τὴν Ἄγνην καὶ τὴν προσεκάλεσε νὰ ἔλθῃ τὴν ἐπαύριον εἰς τὴν κατοικίαν της ἵνα διαμείνῃ μέρος τῆς ἡμέρας μετὰ τῆς Ῥόζας. Ἐνῶ δὲ ἡ Ἄγνη ἐκόμιζε τοὺς μύκητας εἰς τὸ Φρούριον ἡ Ῥόζα ἐξαροποίησε ταύτην τὴν πιστὴν της φίλην διηγηθεῖσα τὰ ἀφορῶντα τὸν πατέρα της· ὅθεν αὕτη ὑπεσχέθη ὅτι θέλει φέρεσι ὅ,τι δυνήθῃ πρὸς περιθαλψίν τοῦ Ἰππότου. Τὴν νύκτα ὁμοῦς ἐκείνην δὲν ἐτόλμησεν ἡ Ῥόζα νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, διότι εἶχε ἀνάγκην μεγάλην νὰ κοιμηθῇ ἀγρυπνήσασα τὴν παρελθούσαν νύκτα καὶ κοπιήσασα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν βαρεῖαν ἐργασίαν. Πρὸ τῆς ὥρας δὲ, ἣν προσδιόρισεν ἡ κυρία της, ἡ Ῥόζα πρὶν προσκληθῆ ἐγερθεῖσα ἤναψε τὴν φωτίαν καὶ παρεσκευάσε τὸ πρόγευμα· ὥστε ἡ γυνὴ αὕτη εὐχαριστήθησθα ἀνεχώρησε λίαν εὐθυμῶς ἐκφωνοῦσα. «Κύτταξε καλὰ σὺ καὶ ἡ Ἄγνη νὰ μὴ ἀφήτητε οὐδὲ ψυχίον τοῦ ἀξιολόγου γλυκύσματος, τὸ ὁποῖον ἀφῆκα διὰ τὸ γεῦμά σας.» Μόλις ἀπεμακρόνθη ὀλίγον ἡ σύζυγος τοῦ θυρωροῦ μετὰ τῶν τέκνων της, καὶ ἡ Ἄγνη ἐφθασε κομίζουσα πράγματα, τὰ ὁποῖα μόλις ἠδύνατο νὰ φέρῃ. Ταῦτα τὰ πράγματα εἶχε κοίμει· ὁ Βύρξιος μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ δάσους, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ τὸ Φρούριον τῶν Αἰχμαλώτων φοβούμενος μήπως αἱ ὑπέρται τοῦ Ἐμβῆ γνωρίσωσιν αὐτὸν ὡς ὑπηρετήσαντά ποτε ὑπὸ τὸν Ἐλβέρτον. Ἀνταμωθεῖσαι λοιπὸν αἱ δύο φίλαι ἔχαιρον πολὺ οὐσαί μόναι

εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. Μετ' εὐχαριστήσεως ἐδείκνυσεν ἡ Ἄγνη, ὅσα οἱ γονεῖς της ἔστειλαν πρὸς τὴν Ῥόζαν· ἀλλ' ἀδυνατῶ νὰ περιγράψω πρὸς ὑμᾶς τὴν χαρὰν τῆς Ῥόζας, ἣτις ἠσθάνετο ὅτι τώρα ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ἐλαφροτέραν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ πατρὸς της. «Φιλτάτη μοι δεσποινίς Ῥόζα,» εἶπεν ἡ Ἄγνη, «ἦτις πάντοτε ἀπετείνετο ὡς πρὸς ἀνωτέραν αὐτῆς, ὅτε δὲν ἦσαν παρόντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θυρωροῦ,» «ἐλπίζω ὅτι θέλεις φάγει τοῦτο τὸ αὐγόν, τὸ ὁποῖον ἐγέννησε χθὲς ἡ ἀγαπητὴ μοι ὄρνιθα καὶ ὀλίγον ἀπὸ τοῦτο τὸ γλύκισμα, τὸ ὁποῖον κατασκευάσαμεν τὴν παρελθούσαν ἐσπέραν διὰ σὲ καὶ τὸν Ἰππότην Ἐλβέρτον· ἡ δὲ μητέρα μου μοι παρήγγειλε νὰ σοὶ προσφέρω τοὺς χαιρετισμούς της καὶ νὰ σοὶ εἶπω ὅτι φοβῆται μήπως ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀνησυχία ἀμβλύνωσι τὴν ὀρεξίν σου· οὕτω δὲ, δὲν θὰ ἔχῃς ἀρκούσας δυνάμεις πρὸς ὅλα τὰ ἔργα σου· ὁ δὲ πατήρ μου ἐπίσης σοὶ πέμπει τὰς προσήσεις του καὶ ἐλπίζει ὅτι θέλεις λάβει πολὺ θάρρος βλέπουσα ὅτι ἡ Θεὸς Πρόνοια διεφύλαξε τὸν Ἰππότην Ἐλβέρτον. Γνωρίζω ὅτι τὰ παιδιά ἐπιθυμοῦσι ν' ἀκούσωσι λεπτομερῶς πάντα, ὅσα ἡ ἡρώϊνη μας ἔπραξε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ διήγησις αὕτη δύναντα νὰ γεμίσῃ πολλὰς σελίδας, ἀναγκάζομαι νὰ τὰ ἀναφέρω μετὰ συντομίας. Ἰστέρον ἀπὸ τὸ πρῶτον καλὸν πρόγευμα, τὸ ὁποῖον ὁ Ἰππότης εἶχεν ἀπολαύσει μετὰ τρεῖς μῆνας ἢ περισσύτερον (δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς τὸν χρόνον,) ἡ Ῥόζα ἔφραγεν εἰς αὐτὸν θερμὸν ὕδωρ, σάπωνα, χειρόμακτρα καὶ τὰ καλλίτερα ἀσπρόρρουχα τῶν ὅσα εἶχεν ὁ ἀνθρακεύς. «ὦ, τέκνον μου,» ἀνεφώνησεν αὐτός, «πολὺ εὐγνώμων εἶμαι διὰ τὰς περιποιήσεις ταύτας· διότι ἀπὸ πολλοῦ τὰς ἐστερήθην! ὅτε δὲ καθ' ἐκάστην εἶχον αὐτὰς τὰς ἀπολαύσεις, σπανίως ἐπήρχετο εἰς τὸν νοῦν μου ὅτι πρέπει νὰ εὐγνωμονῶ διὰ ταύτας.»

[Ἐπεται συνέχεια.]

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

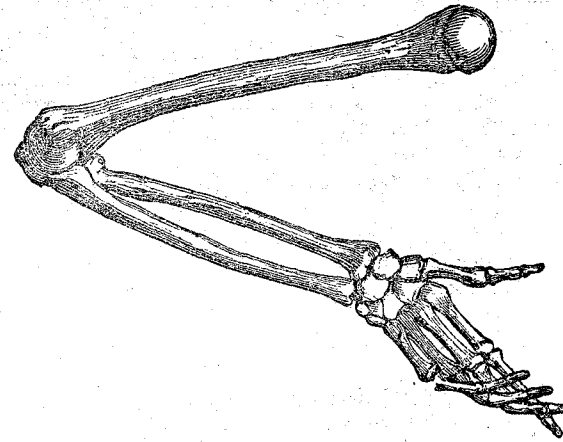
ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΙΣΤ'.—ΠΑΕΙΟΝΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΣΤΩΝ.

Ἡ ἄκρα τοῦ ὀστέου τοῦ βραχίονος ἡ εἰσερχομένη ἐντὸς τῆς κοιλότητος τῆς ὠμοπλάτης, ὡς ἐν τῷ κατωτέρω ζυλογραφήματι φαίνεται, εἶναι ὀμαλὴ καὶ στρογγυλὴ σφαῖρα. Ἡ σφαῖρα στρέφεται ἐν τῷ κοιλώματι εὐκολώτατα εἰς οἰανδήποτε στροφήν ὡσανεὶ ἦτο ἐντὸς ποτηρίου.

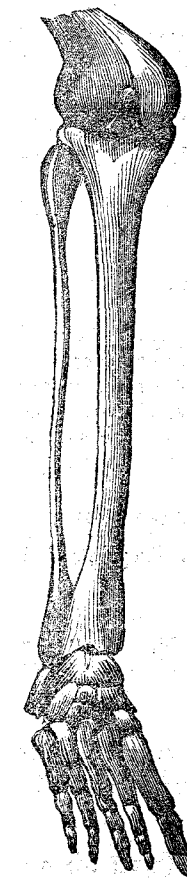
Ὁ ἄρμος τοῦ ἀγκῶνος εἶναι διαφόρου εἶδους· διὰ τοῦτου δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν οἰανδήποτε περιστροφικὴν κίνησιν, ἀλλὰ μόνον κατὰ μίαν διεύθυνσιν· Ἡ κυριώτερα κίνησις εἰς τὸν καρπὸν ἔχει τὸ αὐτὸ μειονέκτημα. Ὡς βλέπετε δύο ὑπάρχουσιν ὀστᾶ εἰς τὸν βραχίονα κάτωθι τοῦ ἀγκῶνος· ταῦτα στρέφονται ἐπ'

ἀλλήλων τοιούτῳ ὥστε δυνάμεθα νὰ στρέψωμεν τὴν παλάμην τῆς χειρὸς ἡμῶν κατὰ διαφόρους διευθύνσεις.

Ἐπάρχουσιν πολλὰ μικρὰ ὀστᾶ ἐν τῷ σώματι τῆς χειρὸς καὶ ἐν τοῖς δακτύλοις. Μεγίστη ὑπάρχει ἡ ποικιλία εἰς τὰς κινήσεις των, ὥστε ἡ χεὶρ δύναται σχεδὸν πάντα νὰ ποιήσῃ. Ἀλλὰ περὶ τοῦτου πλείωτερα ἐν τῷ περὶ χειρὸς κεφαλαίῳ.

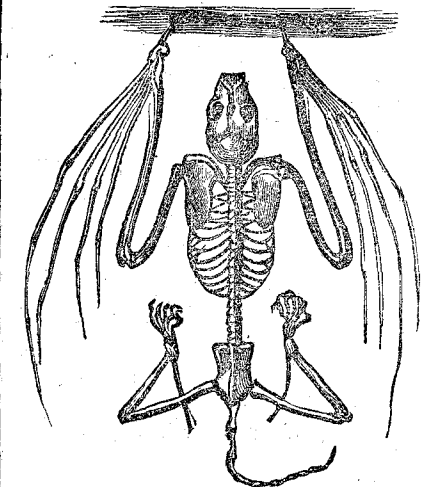
Ταῦτα εἰσὶ τὰ ὀστᾶ τῆς κνήμης καὶ τοῦ ποδός.

ἐλαστικὸν ὡς νῦν εἶναι.

Τὰ ὀστᾶ διαφόρων ζῶων διαφόρως εἰσὶ κατασκευα-

σμένα, κατὰ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐπιτελοῦσι. Τὰ βαρεῖαν ἐργασίαν ἐπιτελοῦντα ἔχουσι βαρεῖς καὶ ἰσχυροὺς σκελετούς· ἀλλὰ τὰ ἔχοντα ἐλαφρὰν νὰ ἐπιτελέσωσιν ἐργασίαν ἔχουσι τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἀπαλά. Ὁ σκελετὸς τοῦ πτηνοῦ εἶναι ἐλαφρὸς διότι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πετάξῃ μετὰ βάρυν τοιοῦτον. Ὁ ἐνταῦθα εἰκονιζόμενος σκελετὸς εἶναι τῆς νυκτερίδος. Τὰ ὀστᾶ εἶναι ὑ-

περμέτρως ἐλαφρὰ καὶ ἰσχνὰ διότι ἐλαφρὰν ἔταχῆσαν ποιεῖ ἵπταμένην.

Τὰ ὀστᾶ ἡλικιωμένου προσώπου εἰσὶ πολὺ μᾶλλον εὐθραυστα τῶν τοῦ παιδός. Ἐάν τὰ ὀστᾶ τοῦ παιδός ἦσαν εὐθραυστα, θὰ ἐθραύοντο συγχρότατα, διότι τόσον συχνὰ πίπτει. Ἐάν οἱ ἡ-

λικιωμένοι ἦσαν τοσοῦτον ἀφρόντιδες ὡς οἱ παῖδες τὰ μέλη των θὰ ἐθραύοντο πολλάκις, καὶ ἐν πάσῃ οἰκίᾳ θὰ ὑπῆρχον ἀσθενεῖς ἐκ τῆς βλάβης, διότι δὲν θὰ ἀπηλλάττοντο μετ' ὀλίγον κλαθμύρισμα καὶ μικρὸν μάλωπα ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τοὺς παῖδας ὅταν πέσωσιν.

Ἐπάρχει τρόπος τις ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ παιδός ἐμποδίζων τὰ ὀστᾶ αὐτῆς τοῦ νὰ θραύωνται κατὰ τὰς συνεχεῖς αὐτοῦ πτώσεις. Ἐν τῷ ἡλικιωμένῳ προσώπῳ τὰ ὀστᾶ τῆς κεφαλῆς εἰσὶ στενωῶς συνδεμένα, καὶ σχεδὸν ἀπικρτίζουσιν ἐν ὀστέῳ. Ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ παιδός εἰσὶ χαλαρὰ, καὶ ὑπάρχει οἰονεὶ τις χώρος μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ μετώπου ὀστέων. Ὅτε λοιπὸν ὁ παῖς πέσῃ καὶ κτυπήσῃ τὴν κεφαλὴν τὰ χαλαρὰ ὀστᾶ ὑποχωροῦσι καὶ δὲν θραύονται.

Ἐνῶ οἱ ὀδόντες εἰσὶν ὡς τὰ ὀστᾶ, διαφέρουσι τούτων κατὰ ἓν. Τὰ ὀστᾶ αὐξοῦσι μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἀλλ' οἱ ὀδόντες δὲν αὐξάνουσι πλείωτερον. Ὅταν ὁ ὀδὸς ἐξέλθῃ τοῦ οὐλοῦ, ἔχει τὸ μέγεθος τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ πάντοτε. Ὁ λόγος δὲ ὁ ἐξῆς. Ὁ ἐξωτερικὸς φλοιὸς τοῦ ὀδόντος εἶναι πολὺ σκληρὸς, διότι πρέπει ὁ ὀδὸς νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐργασίαν του καλῶς· τοιαύτη τραχεῖα οὐσία ἀπαξ γίνεται καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ αὐξήσῃ· τὸ αἷμα δὲν δύναται νὰ εἰσδύσῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ τὸ ἀναπτύξῃ, ὡς εἰσδύει εἰς τὰ ὀστᾶ.

Ὁ λόγος δὲ δι' ἃν ἔχομεν δύο σειρὰς ὀδόντων εἶναι διότι ἐάν οἱ ὀδόντες οὕς ἔχομεν ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ διέμενον ἐν τῇ κεφαλῇ ἡμῶν θὰ ἦσαν παραπολύ μικροὶ ἐν μεγαλητέρᾳ ἡλικίᾳ. Αὐξανόμενον δὲ τῶν σιαγῶνων θὰ ἔμενον κατὰ ἓν μέρος, ὅπερ θὰ ἐφαίνετο ἀλλόκοτον. Ὅπως τῶν δυσχερεῶν τούτων ἀπαλλαγόμεν

ἡ πρώτη ἔκφρασις τῶν ὀδόντων γίνεται τὸ ἕβδομον ἔτος, νέα δ' ἔκφρασις μειζόνων ὀδόντων καταλαμβάνει τὴν θέσιν των. Ἐπειδὴ οἱ νέοι ὀδόντες εἶναι οὐ μόνον μειζόνες ἀλλὰ καὶ πλείονες τὸν ἀριθμὸν, πληροῦσι τὸν χώρον τῶν δι' αὐτοὺς ὀρισθέντα εἰς τὰς ἡδὴ αὐξήσασασι σιαγῶνας.

Πάντα τὰ ὀστά τοῦ σώματος ἡμῶν εἰσὶ κεκαλυμμένα διὰ μυόνων, χορδῶν καὶ ἀρμῶν, ἐρ' ὧν πάντων εἶναι τὸ δέσμα. Ταῦτο συμβαίνει εἰς τοὺς καρκίνους καὶ ἀστακοὺς. Τὰ ὀστά αὐτῶν ἀπαρτίζουσιν εἶδος θώρακος πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀπαλῶν μερῶν ἀπὸ βλάβης. Τὰ βραχέα καλύμματα πολλῶν ἐντόμων δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς οἱ σκελετοὶ των.

Ζῶα οἷα οἱ καρκίνοι καὶ ἀστακοὶ μεταβάλλουσι σκελετοὺς καθ' ἕκαστον ἔτος. Οἱ ἀρχαῖοι σκελετοὶ εἰσὶ λίαν μικροὶ διὰ τ' αὐξοῦσα σώματα αὐτῶν, ἐπομένως δέον ν' ἀπορροφῶσιν. Τὸ ζῶον ἀπομονοῦται ὅπως διεξαγάγῃ τὴν ἐγγχειρσιν ταύτην, ἥτις εἶναι ἐπώδυνος καὶ πολλὰ ἐστραφεία. Ἀποβαλὼν τὸ ζῶον τὸ παλαιὸν σκέπασμα, ἴσταται ἐν ἀκινήσει ἐπὶ τινὰς ἡμέρας νέον δὲ σκληρὸν ὡς τὸ πρῶτον κάλυμμα ἐπιφύεται. Ἐξερχόμενον δὲ μετὰ τὴν νέαν του πανοπλίαν τὸ ζῶον εἶναι ἰσχυρὸν καὶ ὑπὲρ ποτε ἔτοιμον νὰ παλαίσῃ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Συμβουλαὶ πρὸς γονεῖς.—Τὸ πλείστον τῶν οἰκογενειακῶν δυστυχημάτων τῶν προερχομένων ἐκ κακοτροπίας, ἀργίας, παραλυσίας, φιλαυτίας, χρεῶν καὶ ἀμελείας καθηκόντων προσέρχονται ἐκ τῆς ἀκρασίας. Ἡ κατὰ τούτων θετικότερα θεραπεία ἔγκειται ἐν τῷ ἀνατρέφειν τὰ τέκνα ἐν ἀπλότητι ἡθῶν καὶ ἀποστροφή κατὰ πάντων τῶν ποτῶν τῶν ἐπιφερόντων τὴν μέθην· καθότι τῆς διαθέσεως πρὸς ταύτην ἀπαξ ἐγερθείσης, ὁ κίνδυνος τῆς καταχρήσεως ἐπίκειται. Κάλλιόν ποτε νὰ μὴ γευθῶσιν οἱ παῖδες ποτὰ ἢ εἰς ἐκ χιλίων νὰ κατανήσῃ μῆθος.

—Ἐν τῶν ἐπισημοτέρων μαγειρείων δυνάμενον νὰ παρέχῃ τροφήν εἰς 2,000 πελάτας διὰ μιᾶς, ὑπάρχει ἐν Ἰαπωνίᾳ καὶ διοικεῖται ὑπὸ γυναικός. Ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν ἐμπεριέχει περὶ τὰ 20 εἶδη.

—Φωτογράφος ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ, πόλει τῆς Καλιφορνίας ἐφωτογράφησεν ἵππον τρέχοντα. Ἡ δὲ ἐντύπωσις ἐγένετο ἐντὸς χιλιοστοῦ δευτερολέπτου.

—Τὸ ποσὸν τῆς ἐν Ἀμερικῇ συναχθείσης ῥητίνης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος φθάσει εἰς εἰς 420,000,000 λίτρας.

—Τὸ εἰσόδημα τῶν ἠνωμένων Πολιτ. τῆς Ἀμερικῆς ἐστὶ περὶ τὰ 284,000,000 δολλάρια.

—Ἡ ἀξιόλογος ἐφημερίς «Νεολόγος Κωνσταντινουπόλεως» ἐδημοσίευσεν κατ' αὐτὰς τὸ ἐξῆς Διάγραμμα Ἀνατολῆς κατὰ λαοὺς. Μουσουλμάνοι 4,200,000, Ἑλληνοπelasγοὶ 5,150,000, Σλαῦοι 4,086,000, Ρουμῶνοι 4,00,000, Διάφοροι 1,000,000 Τὸ ἅλῳν 18,536,00,0.

—Ἡ νῆσος Νέα Γῆ (Newfoundland) ἔχει ἔκτασιν 36,000 τετραγωνικῶν μιλίων, πληθυσμὸν 150,000. Τὸ κυριώτερον ἐμπόριον αὐτῆς εἶναι οἱ τεταρτιευμένοι ὄνισκοι. Ἀνεκαλύφθη τῷ 1497 ὑπὸ τοῦ Σεβαστιανοῦ Κάμπου, ἐκλήθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ Μ π α κ α λ α ο ς ἥτις εἶναι λέξις Ἰνδικῆ σημαίνουσα τὸν ἰχθὺν ὄνισκον. Γνωστὸν ὅτι κοινῶς ἐν Ἑλλάδι ὁ ἰχθύς οὗτος καλεῖται μ π α κ α λ α ο ς ἢ μ π α κ α λ ι ἄ ρ ο ς.

—Ἡ εἰσαγωγή τῆς βομβυκοτροπίας εἰς τὴν Εὐρώπην ἐκ

τῶν Ἰνδιῶν χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 530 Μ. Χ. πρῶτον εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ Βυζάντιον, ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ.

—Ὁ γάλλος ἀστρονόμος, κ. Petit, τοῦ ἀστεροσκοπείου τῆς Τουλούζης ὑπελόγησε τὴν τροχίαν μιᾶς βολίδος, δορυφόρου τῆς Γῆς καὶ συνοδοιπόρου τῆς Σελήνης. Αὕτη στρέφεται περὶ τὴν γῆν εἰς τρεῖς ὥρας καὶ 20 λεπτά, ἀπέχει δὲ τοῦ κέντρου τῆς ἡμετέρας σφαίρας 14,500 χιλιομέτρα, ἀπὸ δὲ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς 8,140. Ἡ τροχία τῆς ἔχει ἀνάπτυξιν 91,000 χιλιομέτρων, ἢ δὲ μέση ταχύτης τοῦ μικροῦ τούτου ἀστέρος 7,600 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον.

—Ἡ σελήνη περιγράφει ἑλλειψιν περὶ τὴν γῆν μήκους 2,413,175 χιλιομέτρων ἢ ταχύτης μεθ' ἧς διατρέχει τὴν ἀπόστασιν ταύτην κατὰ μέσον ὄρον εἶναι 1022 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Νέα ἔκδοσις τοῦ ἡδὴ ἐξηγητημένου Ἀστρονομικοῦ Διαγράμματος ἐκδοθέντος ποτὲ ὑπὸ Κ. Δ. Φκιαρογιαννίδου, ἐγένετο ἡδὴ βελτιωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Ι. Παντελίδου, ἐμπεριέχει δὲ τοὺς ἐξῆς πίνακας:

- α') Διαφανὲς Ἡλιακὸν σύστημα, τουτέστιν ὁ ἥλιος μετὰ τῶν ἡδὴ γνωστῶν πλανητῶν καὶ τῶν τροχιῶν ἑκάστου.
- β') Διαφανὲς διάγραμμα τῶν φάσεων τῆς Σελήνης.
- γ') Ὁ ἥλιος καὶ τὰ Ἡλιακὰ φαινόμενα τῆς τε ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ αἱ θεριναὶ καὶ χειμεριναὶ αὐτοῦ ἀκτίνες.
- δ') Σχετικὰ μεγέθη τῶν πλανητῶν καὶ ἀποστάσεις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἥλιου μετὰ τῶν φάσεων τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ἀφροδίτης.

ε') Διάγραμμα Μετεωρολογικῶν παριστάσεων τὰ διάφορα φαινόμενα τῆς ἀτμοσφαιρας.

ς') Ἡ περὶ τὸν ἥλιον ἐνιαύσιος περιφορὰ τῆς Γῆς καὶ ἡ ἐν τῇ τροχίᾳ αὐτῆς θέσις καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ ἡ περὶ τὸν ἑαυτῆς ἀξονα ἡμερησία περιστροφή.

ζ') Τηλεσκοπικὴ ὄψις τῆς Σελήνης ἐν διαφανεῖ ἀπεικονισματι.

η') Θεωρία τῶν τεσσάρων ὠρῶν τοῦ ἔτους καὶ τὰ Ζωδιακὰ σημεῖα.

θ') Ἡ Γῆ καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα αὐτῆς.

ι') Ἐκλείψεις τῆς Σελήνης καὶ θεωρία τῶν παλιρροῶν.

ια') Κομῆται καὶ ἀερόλιθοι.

ιβ') Διαφανὲς χάρτης τοῦ Στερεώματος παριστῶν τοὺς δραστοὺς ἀστέρας οἰασθῆποτε νυκτὸς καθ' ἅλῳν τὸ ἔτος.

Ἴνα δὲ εὐανώτερον καὶ ἐπομένως μᾶλλον εὐαπόκτητον καταστήσῃ τὸ ὠφέλιμον τοῦτο σύγγραμμα, τὴν τιμὴν αὐτοῦ ἀπὸ ἐνὸς εἰκοσαφράγκου κατεβίβασα εἰς δύο ἀργυροὺς μετρητιέδες, πληρωτέους ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀντιτύπου.

Ἐν Χίφ τῇ 10 Αὐγούστου 1877.

Ο Ε κ δ ὁ τ η ς ΣΤΑΥΡΟΣ Ι. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ.

ΣΗΜ. Ἄπαντες οἱ Πίνακες οὗτοι εἶναι διαφανεῖς καὶ πωλοῦνται ἐν τῇ Γραφεῖῳ τῆς Ἀθηναίδος.

Ὁ κ. Γ. Α. Κατσιρόπουλος εἶναι ὁ ἀνταποκριτὴς ἐν Πάτραις διὰ τὴν Ἀθηναῖδα καὶ τὰ παρὰ τῆς διευθύνσεως πωλούμενα ξένα περιοδικά.

Αἱ κυραὶ Clarke καὶ Parker διδασκάλισσαι τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης μετώκησαν ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Καστόρη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Αἰγύπτου.

NEOS τις χρησιμοθήτης ζητεῖ οἰκίαν ἵνα ὑπηρετῇ καὶ σπουδάξῃ. Ἡ διύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.